

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی روان درمانی مثبت نگر (مثبت گرا) بر امید به زندگی در مادران کودکان کم توان ذهنی

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی خانکی

پریا مسیبی داریانی

خلاصه مقاله:

بروز رویکردهای روان درمانی و میزان اثربخش بودن آنها سبب انجام این پژوهش شد. این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی آموزش روان درمانی مثبت نگر (مثبت گرا) بر امید به زندگی در مادران کودکان کم توان ذهنی بود. جامعه آماری پژوهش مادران کودکان کم توان ذهنی بودند که رویکرد روان درمانی مثبت نگر را در کلینیک روان درمانی ذهن دریافت کردند. این پژوهش با روش نمونه گیری مبنی بر هدف می باشد که از پرسشنامه امید به زندگی اشنایدر AHS و پرسشنامه امید به زندگی هرث تعداد ۱۰۰ مادر دارای کودک کم توان ذهنی برای نمونه آماری انتخاب و تست شدند و به صورت تصادفی در ۲ گروه ۵۰ نفری آزمایش و کنترل وارد شدند. در گروه آزمایش مادران کودکان کم توان ذهنی آموزش روان درمانی مثبت دیدند و گروه کنترل در حال انتظار قرار داشتند. نتایج این پژوهش روشن کرد که آموزش روان درمانی مثبت نگر در مادران باعث افزایش امید و معنا در زندگی می شود و کمک کرد تا مثبت فکر کردن در مادران تقویت شود. در نهایت امید در زندگی این مادران جریان پیدا کرده و توانست افکار منفی و پوچ را از تخیلو فکر مادران دور کند.

کلمات کلیدی:

آموزش روان درمانی مثبت نگر، امید به زندگی، مادران، کودکان کم توان ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1694739>

